

III. Világháború – 1956 – Tizenkét dicsőséges nap – tizenkét szög a czionizmus koporsójában VII. (1956-2015. november 4.)

12. szög

írta: Nagykun-Kovács László

XII. rész Korvin-orgona # 05 24.00.00. Operation „Last Judgement”

Az emberi élet véges, a Jóisten kegyelme végtelen, de az emberiség történelme vértől csöpög, útját emberi húscsafatok jelzik s emberi csontokból ill. koponyákból van kirakva. Megátalkodottak, ki-ki maga igyekezzék levonni a tanulságokat. Elérkezett a számonkérés ideje. „A magyar történelem a világmindenség fényének működésrendje, emberi történelemmé válása.” (vitéz Mezőkövesdi)

Az 1956-os Forradalom és Szabadságharcz ideje immár betelt, s elkövetkezik a fényfelszabadulás.

Vigyázat. Legmagasabb fokú riasztás: az arany fokozat.

Jól tudjuk, legalábbis valamennyien, akik hosszú éveken keresztül tanulmányoztuk a magyar műveltségnek az évkör működésére vonatkozó összefüggéseit, tanításait, hogy **ahol tizenkettességgel találkozunk, ott mindig az évkör tizenkettességéről van szó**. Nos, a 11. szögnél kísérletet tettünk a Forradalom kiséves, tehát 365 napos értelmezésére. Az eseményekből kiderül, hogy a Forradalom tágabb értelmezésben nem volt 12 napos. Egyrészt nem is október 23-án kezdődött, hanem október 16-án, Szegeden. Másrészt **kettős forradalomról beszélhetünk**, s a második forradalom, a Munkástanácsok megalakulása s sztrájkja, amely teljesen új dimenziót vitt az eseményekbe, már az Adventben kezdődött majdnem november közepén.

De a forradalmárok, s itt Rácz Sándorra gondolunk, akit személyesen is ismerünk, hangsúlyozzák, hogy **a Forradalom** – a nyugati állításokkal szemben – **igenis 12 napos**, nem pedig 13 napos volt.

Nos, a 12 dicsőséges nap értelmezhető a 26 ezer éves Nagyévben is, még pedig Jézus kálváriajárásában s az – bár 14 stációja van, plusz, a 15-ik, a feltámadás – ragyogóan értelmezhető az évkör tizenkettességében.

S a czionizmus koporsójának utolsó, tehát 12-ik szöge ezt a mozzanatot jelenti, amikor is 1956-ot Jézus szenvedéstörténete s magyar nép történelme (szenvedéstörténete) közti szerves kapcsolatra fény derül, ráadásul éppen 1956 vonatkozásában.

Ennek értelmezésére legjobb tudomásunk szerint 2008-ban került sor. (Vitéz gödöllei Géczi Gábor, vitéz mezőkövesdi Szántai Lajos s vitéz nagykőrösi Pap Gábor munkája.) Ez már csak viszonylag későn, tehát csak akkor jutott a tudomásunkra, amikor nagyjából, igaz nem teljesen, a magunk megfélemlítésével is már végül is készen voltunk. S legnagyobb megdöbbenésünkre **a saját megfélemlítésünk eltért a csapatmunka eredményeitől.**

Mivel még nem érkezett el a teljes fényfelszabadulás ideje, majd csak Advent idején (tehát hamarosan nov. 11-től), **két dologban fejtenék ki egyelőre a különbségeket.** Előtte még annyit előljáróban, hogy

- egyrészt a Pap Gábor mindig el szokta mondani, hogy **minden művészeti alkotásnak**, s nyilván annak az alkotásnak is, amely Jézus fő műve (Kálvária-járás), **több értelmezése, azaz több olvasata is létezik.** A különbség egyrészt ebből adódik.
- Másrészt pedig abból, hogy mi magunk helyzeti előnyben voltunk a „munkacsoporthoz” képest. Ugyanis rendelkezésünkre állt a magyarság csodafegyvere, s tényleg az, a **Rejtett Magyar Évkör**, amelyet ők még akkor nem ismerhettek (s mi is csak később 2013-ban fedeztük fel a létezését).

A különbségekből nagyon röviden két dolgot teszek közzé, azaz kürtölök ki a nagyvilágba.

1. Egyrészt Trianon egyértelműen az MSZK három zománcképének (Atilláénak, Budáénak s az Istenszülő Asszonyénak, azaz Szűz Máriáénak) kicseréléséhez köthető. Trianon előképe volt a zománcképek cseréje II. József által, majd testet öltött 1920-ban a magyarság ártatlan meghurczolásával, folytatódott 1956-ban, s végül is mind a mai napig tart. Tehát annyi számunkra a Napnál is világosabb, Jézus szenvedéstörténetét (kálváriajárás) s a magyar történelmet (a magyar nemzet kálváriajárását) tanulmányozva, hogy ami Jézus keresztre feszítettsége a Kálváriajárásban, az a magyar történelemben az MSZK zománcképeinek eltávolítása, s tulajdonképpen a Korona csonka állapota. Amíg az eredeti, de eltávolított zománcképek nem kerülnek vissza az eredeti helyükre, Trianon is fennáll. Mert a kettő egy s ugyanazon jelenségnek két különböző megnyilvánulása. S ez a folyamat, tehát az eredeti állapot helyreállása (mindkét vonatkozásban), hosszú folyamat eredménye lesz ugyan, de jól láthatóak az egyes szakaszai. 1980-ban kezdődött, az akkor keletkezett ún. Fénykorona szertartásokkal. Erről egyelőre ennyit. S biztatásul: mi ennek a folyamatnak minden egyes szakaszát jól látjuk. Az eredeti állapot helyreállása csak tőlünk (mármint a magyar nemzettől) függ, minden rendelkezésünkre áll, csak hit s bátorság kérdése.

Hargitai András barátunkat idézzük az egyik szertartás tanulságait összegezve:

- A. Azt gondoljuk, hogy amit mi szeretnénk, nem lehetséges. De nagyon is lehetséges.
- B. Jó, jó, ezt még elhisszük, hogy lehetséges, na de hát nincsenek meg hozzá az eszközök. De nagyon is megvannak.

- C. Jó, jó, ezt még elhiszük, hogy lehetséges, meg is vannak hozzá az eszközök, na de hát nem találjuk meg. Nagyonis megtaláljuk – idézem barátunkat, Andrist – mindig kéznél vannak.

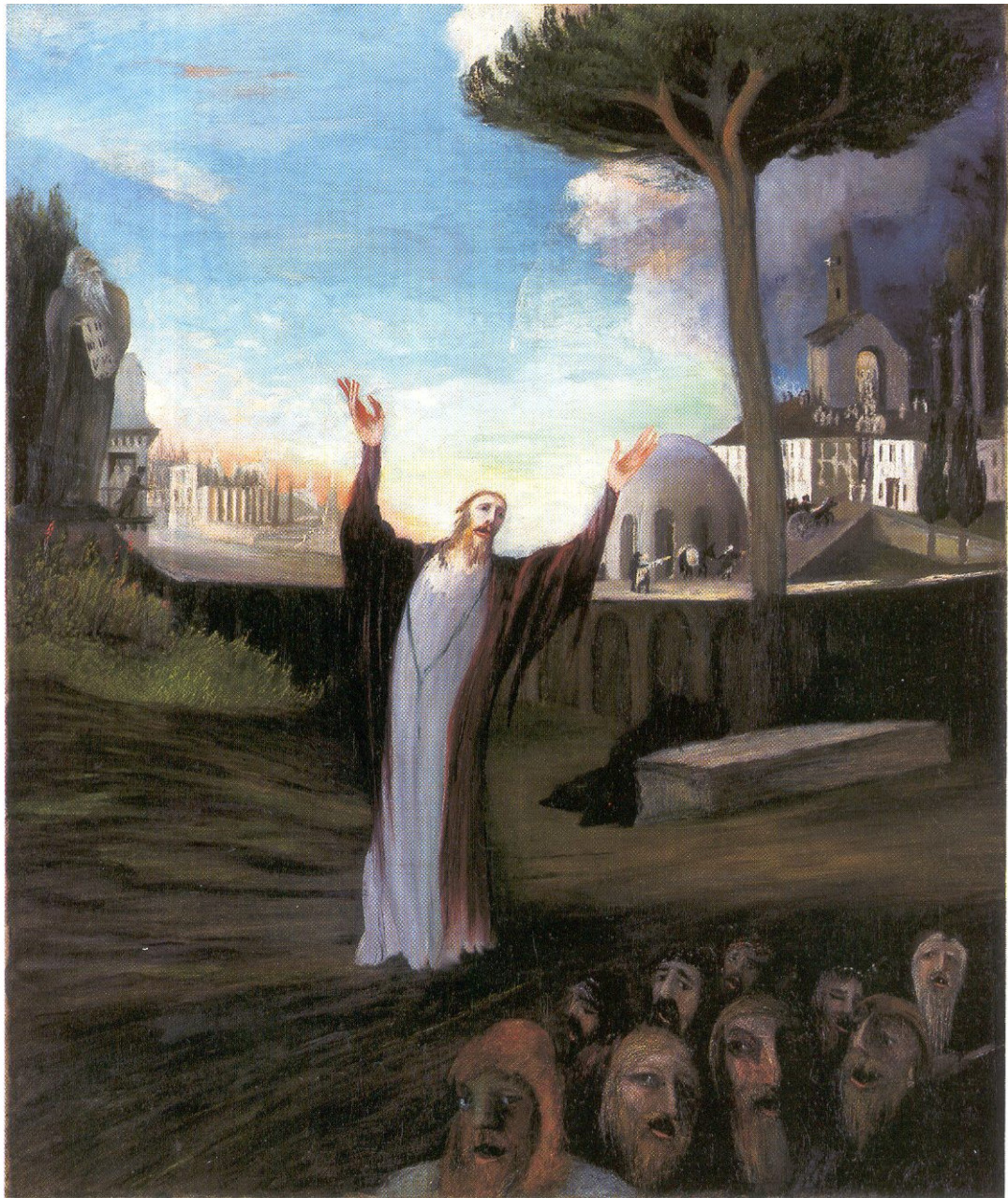
Eddig Hargitai András olimpiai bajnok úszó nagy-nagy bölcsessége, s köszönjük neki, hogy segített nekünk fáradtságos utunkon ezzel a jó tanácsával, a magyar nemzet nevében is.

1. A második pont, ahol eltérnek következtetéseink Pap Gáborékétól (hárman csinálták a megfeleltetést), az nem más, mint hogy a mi évköri értelmezésünkben 1956-ban Jézus nem meghalt a kereszten, hanem csak lándzsával szíven döfte a katona, s itt most akár Márai Sándort is idézhetnénk. Nem egy dicsőséges s hálás feladat a magyarság egyik legfájdalmasabb (1956) pontján vitába szállni, azaz eltérő álláspontra helyezkedni azokkal, akiket egyébként végtelenül szeretünk s tisztelünk, de hátha egyszer nekünk az évkör ezt mondja, akkor mi ezt az álláspontot képviseljük. S ebből adódóan a megfeleltetésenkben (olvasatunkban) számos eltérés van Papékhoz képest.

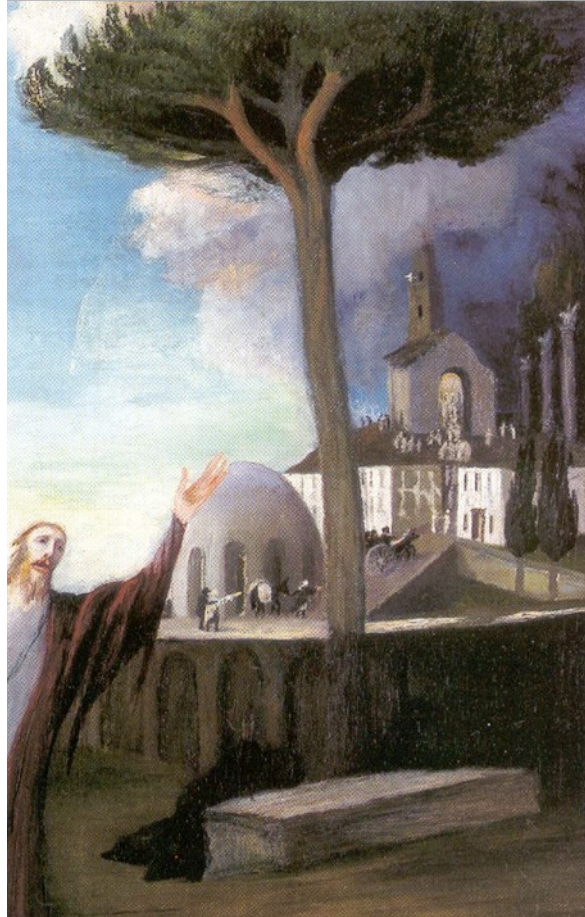
Sapientia sat. (A bölcseknek ennyi is elég.)

Viszont a beharangozott jó hír, mármint hogy alapvető változás bekövetkezése áll küszöbön, az nem más, s ez valószínűleg nem jó hír a megátalkodottaknak, ha még időközben nem tértek meg, pedig mi jó előre figyelmeztettük őket, hogy **bizony-bizony elkészült az a kápolna**, amely Csontváry (tudjuk a VII. részben, szögünkkel ő térdepelteti kukoriczára a csontibontikat) **híres festményén, az fohászokó Üdvözítőn ábrázol**. Ezért mindenképpen illik még egyszer ide kiemelni a képét.

Most azonban a festmény más részletét emeljük ki:

Azt, ahol az Üdvözítő Kápolna szerepel, amelyről Molnár V. Jóska el-el mondja előadásain, hogy a csángó imádság megtestesülése: „*kívül aranyos, bévül kegyelmes*”. Térdükön Istenhez imáikban fohászokodó Istenszerető emberek imáiból született, épült fel minden köve.

Vegyük jól szemügyre, ismerkedjünk meg annak az **1956-os Forradalomnak és Szabadságharcnak az áldozatai kiontott vérének értelmet adó Székesegyház ősképével**, amely egyszer a közeljövőben Magyarország területén fog állani. Az önrendelkezését helyreállító szabad Magyarország törvényes elöljárói (államfő, kormányfő) elviszik oda hivatalos vendégeiket az állami protokoll kötelező részeként megmutatni a magyar nemzet történelmi szerepét s nagyságát, azaz Jézus kálváriajárása s a magyar nemzet történelme lényegi azonosságát „**Az Utolsó Ítélet templomának**” megtekintésére, mert hiszen – talán nem túlzás, hogy – ezt a szerepet fogja betölteni, minden ország államfő s kormányfő meghívást kap, mert **az tetemrehívás lesz a javából**. Oda el kell majd jönniük. Ebben a templomban látható válik a Kárpát-medence (térbeli kör) és a Rejtett Magyar Évkör (időbeli kör) szerves összefüggése is. Csak egy-két mozzanat:

- Nagyszombat nagyjából ott van térben, ahol Nagyszombat az évkörben.
- Arad ott van, ahol Arad (1849) az évkörben.
- S végül Szeged ott van, ahol 1956 az évkörben.

Köszönöm olvasóink megtisztelő figyelmét és kitartását, amellyel sorainkat olvasta.

Egyúttal ezúton köszönöm meg felmenő rokonaimnak (különösen édesanyámnak, aki már nem él, de édesapámnak, aki még él, s nagyszüleimnek is) azt, hogy szeretetben nőhettem fel, s magyarként, s támogattak, ahogy tudtak, hogy tanulhattam.

S családomnak, hogy biztattak, s életem nehéz pillanataimban mellettem álltak.

Továbbá a szabadságharcosok ellőttünk járó nemzedékeinek (különösen Papnak, Molnár V-nek, s Szántainak), hogy reánk is hagyományozták őseink tudását.

S végül, de nem utolsósorban a **magyarmegmaradasert.hu** oldalnak, hogy lehozta 12 részes tanulmányunkat.

S ezennel sorsunkat Isten kezébe helyezzük, akiben eleitől fogva hittünk, hogy mi is megítéltessünk. Vége....